

DELOVANJE SKUPŠČIN SIS

Problemi: od materialov do bonov

Ob ugotavljanju učinkovitosti in delovanja delegatskega sistema v občini je prevladala ugotovitev, da sistem šepa spričo slabe aktivnosti nekaterih delegacij in konferenc delegacij. Zaskrbljujoča je predvsem udeležba na sejah skupščin samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti kot tudi aktivnost delegatov nekaterih zborov uporabnikov na samih sejah.

V mesecu decembru lanskega leta je občinska konferenca SZDL organizirala razgovor s predsedniki in sekretarji vseh samoupravnih interesnih skupnosti. Preden zapišemo glavne ugotovitve tega razgovora je prav, da se poglobimo s problematiko v zvezi z delovanjem delegatskega sistema v posameznih SIS, kot so jo opisal prisotni na omenjenem razgovoru.

SIS za otroško varstvo opozarja na osmo točko sprejetih aktivnosti za izboljšanje delovanja delegatskega sistema, ki govori predvsem o volitvah in evidentiranju delegatov, čemur je potrebno posvetiti izjemno pozornost. Občinska konferenca SZDL mora ob evidentiranju stopiti v tesen stik s krajevno konferenco SZDL in opozoriti, da je potrebno pri evidentiranju upoštevati predvsem interes delegatov pa tudi strokovno usposobljenost. Sklepčnost ob zasedanjih skupščine te SIS ni problematična, res pa je, da je med uporabniki prevelika pasivnost.

SIS za zdravstvo zagovarja, da morajo biti materiali za seje kratki, bolj razumljivi, poročevalci ob posameznih točkah dnevnega reda pa izbrani tudi izmed delegatov. Potrebno je razmejiti naloge skupščine SIS od nalog delovne skupnosti SIS ter občinskega sindikata in SZDL. Ena pomembnejših nalog skupščine je, da mora v naslednjem mandatu svobodna menjava bolje zaživeti, naloga sindikata in socialistične zveze v občini pa, da delegate oborožita z znanjem in informacijami, ki so pomembne za odločanje. Sprejemljiva je tudi želja, da na skup-

ščini ne bi bile več kot štiri točke dnevnega reda, kar pa je po mnenju SIS za zdravstvo skorajda neizvedljivo, spričo številnih nalog.

Sicer pa se na omenjeni SIS ne morejo pritoževati nad sklepčnostjo skupščin, pa tudi ne nad dejavnostjo delegatov, tako uporabnikov kot izvajalcev, ki v skupščini enakovredno sodelujejo.

SIS za komunalno ugotavlja bistveno manjšo aktivnost delegatov v zboru izvajalcev kot pa je aktivnost uporabnikov. Vsa področja namreč, ki so kritična za občino, zadevajo tudi krajevne skupnosti. Žal pa se OZD pojavijo le tedaj, ko so na dnevnem redu cene storitev. V skupščini te SIS je že v navadi, da so le 2-3 glavne točke dnevnega reda, res pa je, da se nabere še veliko ostalih, manj pomembnih točk. Veliko bolj kot doslej, poudarjajo v tej SIS, pa je treba posvetiti pozornosti kvaliteti gradiv in delu v delegatski bazi. Popolnoma nerazumljivo je namreč, da delegatov enostavno ni na sejo. Posebno v OZD je zanimanje premajhno, čemur botrujejo tudi vodilni in vodstveni delavci, ki se za delo delegatov v skupščini SIS ne zanimajo. Vzroki odsotnosti pa so velikokrat tudi v problemu nepovrnjenih potnih stroškov in v pomanjkanju bencinskih bonov, za kar je nujno potrebno najti rešitve, predvsem za oddaljene krajevne skupnosti.

SIS za telesno kulturo problema z nesklepčnostjo skupščin nima, prblemi so v nesklepčnosti posameznih zborov. Vsekakor pa bi vsi problemi in sugestije prišle veliko bolj do izraza, če bi zbori zasedali ločeno. Pri delu posameznih odborov je čutili premajhno izkušnost, odbori so vse premalo samostjni, zato je potrebno pregledati njihovo aktivnost in pristopiti k izobraževanju članov odborov. Da pa bi akcija izboljšanja delegatskega sistema lahko stekla v mestu Ljubljani kot celoti - za to je predpogoj, da so vsaj mestne delegacije sklepčne.

SIS za socialno varstvo je specifična po tem, ker v njej deluje veliko žensk. Ker pa je naša občina specifična, je periferna in pretežno kmečka, ženske seveda nimajo obilo časa, da bi se ob vsakem času sestali. Problemi, s katerimi se ta SIS ukvarja, so izredno zanimivi in pereči ter prav zato lahko najdejo svoje mesto v vlogi četrtega zbora skupščine. Na splošno pa je informiranje slabo, materiali za seje so dostavljeni nepozno, povratnih informacij ni.

SIS za zaposlovanje opaža problematično delovanje temeljnih delegacij in konferenc delegacij. Skupščina te SIS je velikokrat na meji sklepčnosti. Razprave na seji so slabe ali pa jih sploh ni. Vodilni delavci v OZD bi morali biti zgled uveljavljanja delegatskega sistema. V celotno akcijo za izboljšanje delegatskega sistema moramo obvezno vpeti tudi mladino in jo aktivno vključiti v sodelovanje. Ugotavlja se tudi potreba po spremembi sestave skupščine SIS, v kateri bi morali največ delegatskih mest zasesti delegati iz OZD, saj zaposlovanje prav gotovo bolj zadeva njih kot pa KS. Tudi problematika te SIS je primarna za četrti zbor, saj bi na splošno vprašanjem zaposlovanja morali posvetiti več pozornosti in jim dati večji pomen.

SIS za izobraževanje beleži veliko neaktivnost članov posameznih odborov. Skupščina sama po sebi ni problematična, problematična je sklepčnost odborov. Dobro bi bilo opozoriti OZD, da imajo delegacijo za to SIS, posebno sedaj, ko se ukvarjamo s problemom vključevanja otrok v usmerjeno izobraževanje, ko bi OZD morale sodelovati s svojimi kadrovskimi potrebami. Samo udeležbo na sejah skupščine lahko izboljšamo predvsem z osebnim kontaktom z delegati, razrešiti pa je potrebno tudi vprašnje povrnitve potnih stroškov delegatom iz oddaljenih OZD in KS. Sicer pa so najbolj pereči kadrovski problemi in nezaživeta svo-

bodna menjava dela, ki ne temelji na kvaliteti opravljenega dela.

SIS za raziskovanje je kadrovskega dobro zasedena, se je pa so spričo slabega materialnega položaja redke. Ta SIS je izredno deficitarna, kar zadeva sredstva za njeno delovanje, solidarnostno združevanje pa ni uveljavljeno. S sredstvi za osnovno dejavnost SIS za raziskovanje v drugih ljubljanskih občinah se ne more niti primerjati, 80 starike milijoni pa je nemogoče voditi široke akcije. S temi sredstvi se mladenec ne da niti životari. Brez solidarnosti Ljubljane na tem področju je nadaljnji obstoj te skupnosti že vprašljiv.

ČIGAVO MNENJE ZASTOPAJO DELEGATI?

Delovanje delegatskega sistema oziroma delovanje delegacij v skupščinah SIS je v največji meri odvisno od vodij delegacij, pa tudi od zainteresiranosti vodilnih delavcev v OZD. Da bi delegati imeli veselje, do dela, morajo biti materiali kratki, čas se pravilno izbran, teme zanimive, točk dnevnega reda čimmanj. Seje ne smejo trajati več kot tri ure, stroške prevoza pa bi morali povrniti vsaj delegatom iz oddaljenih KS oziroma OZD. Veliko pozornost je potrebno posvetiti evidentiranju in izobraževanju delegatov. Delegati naj bi bili izvoljeni glede na njihov interes, strokovno usposobljenost, ne smemo pa pri tem prezreti aktivno vključevanje mladih.

Zamisel o četrtem zboru skupščine je potrebno realizirati in že ob zasnovi letnih planov SIS izpostaviti tista vprašanja, ki so v širšem družbenem interesu in zato primerna za obravnavo na četrtem zboru skupščine.

Z obiski OK SZDL in OS ZSS po KS in OZD naj bi vzpodbudili k delu nedejavne delegacije in konference delegacij, ter tako preprečili, da bi delegati prihajali na seje s svojim mnenjem, ne pa z mnenjem delegacije. Aktivno pa se mora pri pramaganju teh težav vključiti tudi zveza komunistov tako v OZD kot tudi v krajevnih skupnostih.

NINA ČOŽ

SKUPŠČINA KOMUNALNE SKUPNOSTI**Izpolnjene zahteve krajevnih skupnosti**

Na zadnji seji skupščine Samoupravne komunalne interesne skupnosti so delegati sprejeli program sanacij lokalnih vodovodov s predlagano dinamiko in ugotovili, da je v programu zajeta vsa problematika, ki je bila iznešena na sestankih s krajevnimi skupnostmi in na skupščini. Dali so tudi podporo priključitvi lokalnih vodovodov k Mestnemu vodovodu in predlaganim pogojem, potrebnim za prevzem.

Skupščina pa je sprejela tudi informacijo o prenosu cest na Cestno skupnost Ljubljana.

Lokalni vodovodi

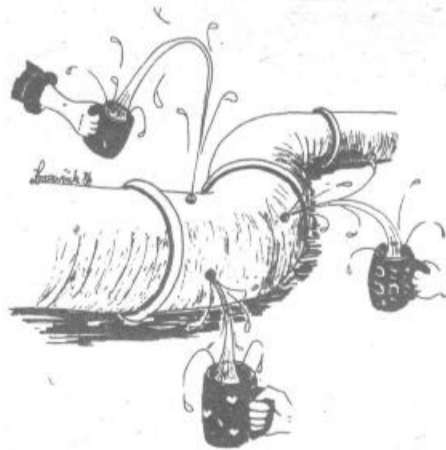
Sanacija lokalnih vodovodov je skoraj v vseh občinah pereč problem, zato so bili dogovarjanja in usklajevanja dolgotrajna. V programu razširjene reprodukcije za leto 1984 so bili že od vsega začetka uvrščeni: vodovod Brezovica, Škofljica-Zalog, Ig-naselje Dobravica ter vodovod Vnanje gorice-Zabja vas. Ob dogovarjanju pa so v programu uvrščeni še vodovodi: Škofljica-Lanišče, Horjul, (po letu 1985), Dobrova-Podsmreka in Dobrova-Selo, Pijava gorica, Polhov gradec, Želimlje (po letu 1985), Iška vas, Turjak (ki je glede na potrebe prioriteten), Velike Lašče, Črni vrh (za katerega je obveznosti prevzel IS Sob) ter Vič-Petričeva in Vič-Vidičeva.

K osrednjemu sistemu Vodovoda Ljubljana se bodo po programu priključili naslednji lokalni vodovodi, ob predhodni zagotovitvi ustreznih pogojev seveda: vodovod Podpeč-Preserje v krajevnih skupnostih: Podpeč, Vnanje gorice, Notranje gorice in Brezovica. Pogoj za priključitev tega vodovoda na vodovodni sistem Ljubljane je ureditev črpališča Brest, izpopol-

nitev obstoječega katastra vodovodnih naprav celotnega območja z dodano geodetsko regulacijo.

Vodovoda Lanišče in Dole v KS Škofljica ne ustrezata niti dejanskemu stanju za preskrbo prebivalstva. Zato je predlagana priključitev na vodovodni sistem Ljubljana, veja Školjica.

Vodovode Podsmreka-Komanija-Kozarje v KS Kozarje in Dobrova je možno priključiti na vodovodni sistem Ljubljana z ureditvijo vodovodne zanke v smeri od Tržaške do Podsmreke ob Komaniji preko Draževnika na cesto Dolomitskega odreda.

V posebne vodovodne sisteme naj bi rekonstruirali naslednje lokalne vodovode: vodovodni sistem Vršaja-Želimlje, vodovodni sistem Polhograjske doline, Dobrova, Velike Lašče.

Za fizično sanacijo lokalnih vodovodov je v programu Zveze komunalnih skupnosti Ljubljana zagotovljenih 30.000.000,00 din do leta 1985.

Prenos lokalnih cest

Delegati skupščine komunalne skupnosti so sprejeli tudi informacijo o prenosu lokalnih cest iz pristojnosti komunalnega

gospodarstva v cestno gospodarstvo-Cestno skupnost Ljubljana. Gre za naslednje ceste: Polhov Gradec-Planina-Suhi dol, Dvor-Zaklanec, Dobrova-Horjul, Gorjanec-Podsmreka-Razori, Brezovica-Podpeč, Podpeč-Črna vas-Mokar, Preserje-Rakitna, Tomišelj-Strahomer-Iška vas, Ig-Rob-Rašica, Velike Lašče-Bloke, Glince-Dobrova, Topol-Žerovnik, Polhov Gradec-Zalog-Črni vrh-Pasja Raven, Pijava Gorica-Želimlje-Turjak, Turjak-Staro apno, Knej-Karlova in Mala Slevica-Dvorska vas.

Soudeležba občanov

Skupščina je sprejela tudi program razširjene reprodukcije objektov in naprav individualne komunalne rabe za leto 1984. Ugotovila je, da program temelji na rebalansu srednjeročnega programa, ki je bil sprejet junija lanskega leta in vsebuje le program kanalizacije in vodovoda, ne pa tudi več plina in ogrevalne toplote, ker se ta dejavnost odvija v novoustanovljeni energetski skupnosti. Delegati skupščine so zahtevali, da se glede gradnje vodovoda Rakitna za potrebe Mladinskega klimatskega zdravilišča izvrši usklajevanje s Samoprispevkom III. Zahtevali pa so tudi spoštovanje obveznosti, ki izvirajo iz zakonskih in posebej dogovorjenih obveznosti, stremeti pa je treba tudi, da se v največji možni meri vključijo tudi dodatna sredstva občanov in drugih subjektov za realizacijo programa.

SKUPŠČINA OBČINSKE RAZISKOVALNE SKUPNOSTI**Vprašanja za večjo učinkovitost**

Tako kot na četrti, je bil tudi na peti seji skupščine ORS, zbor uporabnikov nesklepčen. Kaj sedaj? Na četrti seji so se dele-

gati po pol ure odločili, da zasedajo brez manjkajočih delegatov, predlog sklepov pa pošljejo odsotnim delegacijam v potrditev. Tudi tokrat so se odločili tako. Bistveno težo nesklepčnosti so tudi tokrat nosile krajevne skupnosti. Prisotnih bi moralo biti 38 delegatov, manjkalo jih je 28. Vzrok? Nepoznavanje problematike ali nezainteresiranost za obravnavane probleme? Ali pa preprosto-malomarnost delegatov in delegacij? O problemu slabega delovanja delegatskega sistema bodo spregovorili na naslednji seji skupščine, omenjena seja pa je bila namenjena v večini finančnim problemom in stanju, pa so o teh stvareh kar hitro sklenili. Načelno so bili predlagani sklepi brez večjih dilem. K vsakemu sklepu pa je bila dodana tudi opomba, ki se je nanašala na finančno otežkočeno delo skupnosti.

Pravzaprav je bilo bistvo razprave na omenjeni seji združeno pod dve alineji: upravičenost obstoja občinske raziskovalne skupnosti glede na drobljenje dela in sredstev in otežkočeno delo občinske raziskovalne skupnosti spričo preskromnih sredstev, ki ostanejo tej dejavnosti v občini.

Zakaj sploh obstajamo, kakšen smisel ima naše delovanje, kakšen cilj ima drobljenje raziskovalnega dinarja po občinah, kakšen pomen imajo naše skupščine, ko se pogovarjamo o manjših sredstvih, kot pa nas stane samo zasedanje? Zakaj se ne ukvarjamo več z racionalizacijo celotnega delegatskega sistema? Zakaj solidarnostno prelivanje sredstev ni zaživilo na področju raziskovalne dejavnosti?

To so le nekatera, a bistvena in najglasnejša vprašanja, postavljena s strani delegatov obeh zborov omenjene skupščine, za katera upamo, da ne bodo ostala sama sebi namen. Zahtevajo namreč odgovore in ukrepanja, zahtevajo spremembo zakona o raziskovalni dejavnosti, zahtevajo skupno akcijo v okviru mestne raziskovalne skupnosti, zahtevajo povezavo z republiškim komitejem za raziskovanje, zahtevajo trezen premislek in pametne rešitve.

NINA ČOŽ